



ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

เรื่อง ควบคุมกิจการรังนกแอ่น
และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น

พ.ศ.๒๕๖๘

งานนิติการ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
เรื่อง ควบคุมกิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน พ.ศ.๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ข้อบัญญัติควบคุมกิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน
พ.ศ.๒๕๖๘

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน
เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการรังก่อน และกิจการการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน เป็นกิจการก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย และพาหะนำโรคที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง เป็นการสมควรเพิ่มเติมกิจการรังก่อน และกิจการการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน ให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการรังก่อน และกิจการการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ มาตรการควบคุมป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตให้ดำเนินกิจการ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อน จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
ควบคุมกิจการรังนกแอ่น และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมกิจการรังนกแอ่น และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ โดยความเห็นชอบของ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ และ นายอำเภอ แก่งกระเจา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ เรื่อง ควบคุมกิจการรังนกแอ่น และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการรังนกแอ่น และสถานประกอบกิจการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น

“สถานประกอบกิจการรังนกแอ่น” หมายความว่า อาคารหรือสถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการเก็บรังนกแอ่น และหมายความรวมถึงบ้านนกแอ่นหรือสถานประกอบกิจการที่มีลักษณะเดียวกัน

“สถานประกอบกิจการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น” หมายความว่า อาคารหรือสถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น

“นกแอ่น” หมายความว่า นกแอ่นกินรัง (*Aerodramus fuciphagus* หรือ *Aerodramus germani*) นกแอ่นทางสี่เหลี่ยมหรือนกแอ่นรังดำ (*Aerodramus maximus*) หรือนกแอ่นชนิดอื่น ที่ได้รับอนุญาตให้เก็บทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารสำหรับให้นกแอ่นเข้าอยู่อาศัย รวมถึงอาคารที่ใช้เพื่อการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังนกแอ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้กิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อนเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินกิจการรังก่อน และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อนต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งและสุขลักษณะอาคาร

(๗.๑) สถานประกอบกิจการต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง และเหมาะสมที่จะประกอบกิจการได้ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗.๒) แนวเขตที่ดินของสถานประกอบกิจการรังก่อน ตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตที่ดินของศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร

(๗.๓) มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่สำหรับนกเข้าอยู่อาศัย พื้นที่เก็บอุปกรณ์ พื้นที่สำหรับการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก พื้นที่สำหรับพักอาศัย

(๗.๔) จัดให้มีระบบระบายอากาศภายในอาคารที่เหมาะสม โดยการระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติหรือวิธีกลก็ได้ ทั้งนี้ การระบายอากาศทั้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนจนเป็นเหตุรำคาญต่อประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ ทั้งนี้ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย และต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมลพิษ ของเสีย และการป้องกันเหตุรำคาญ

(๙.๑) จัดให้มีมาตรการป้องกันและควบคุมมลพิษทางเสียงที่เกิดจากการดำเนินกิจการมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยในกรณีที่มีการติดตั้งเครื่องขยายเสียง เพื่อเปิดเสียงบันทึกเรียกนก ต้องควบคุมระดับเสียงเฉลี่ยไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ ณ บริเวณภายในสถานประกอบกิจการที่คาดว่าจะมีระดับเสียงดังสูงที่สุด การกำหนดช่วงเวลาในการเปิด - ปิดเครื่องขยายเสียง ในเวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น.

มาตรการป้องกันและควบคุมมลพิษทางเสียงตามวรรคหนึ่ง ต้องสามารถป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียง โดยต้องควบคุมมิให้ระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมทั่วไปเกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๙.๒) จัดให้มีมาตรการป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศที่เกิดจากการดำเนินกิจการ เช่น ฝุ่นละออง กลิ่น มิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๙.๓) มีการจัดการน้ำเสียที่เกิดจากการดำเนินกิจการให้ได้มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

สถานประกอบกิจการที่ไม่อยู่ในบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินกิจการต้องจัดให้มีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ที่มีขนาดเพียงพอต่อปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นก่อนระบายออกสู่ภายนอก

(๙.๔) มีการจัดการมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

(ก) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล คัดแยกมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น ภาชนะบรรจุสารเคมี ถ่านไฟฉายและแบตเตอรี่ และนำไปกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) การจัดการมูลนกแอ่น ให้มีการเก็บรวบรวมมูลนกอย่างสม่ำเสมอและนำไปจัดการด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ ต้องสามารถป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้

(ค) การจัดการซากนกแอ่นต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะ ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค และต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนจนเป็นเหตุรำคาญต่อประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(๑๐.๑) ควบคุมดูแลมิให้น้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบกิจการ และจัดให้มีการระบายน้ำเสียด้วยวิธีการที่เหมาะสม

(๑๐.๒) จัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะ

(๑๐.๓) สถานประกอบกิจการต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ ไนวก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยอนุโลม

(๑๐.๔) ดูแลทำความสะอาดภายในอาคารสถานประกอบกิจการและบริเวณโดยรอบ รวมทั้งเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพดีและถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

(๑๑.๑) จัดให้มีที่ล้างมือ ล้างหน้า หรือสถานที่ชำระล้างร่างกายตามความจำเป็นและเหมาะสมเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสะดวกต่อการชำระล้างหรือทำความสะอาดร่างกายจากการสัมผัสกับสิ่งสกปรก

(๑๑.๒) อาคารสถานประกอบกิจการทำความสะอาดหรือตัดแต่งร่างกาย ต้องจัดให้มีความเข้มของแสงสว่างให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๑๑.๓) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะความเสี่ยงของงาน เช่น หน้ากากป้องกัน ถุงมือ รองเท้าบูท ทั้งนี้ ต้องมีมาตรการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการทำงาน ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปใน ข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร)
- (๓) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)
- (๔) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)
- (๕) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๖) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในวันที่ยื่นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตาม ข้อบัญญัตินี้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ณ สถานที่ทำการของ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ หรือผ่านช่องทางตามประกาศเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้วให้ออกใบอนุญาตพร้อมหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ในกรณีมีเหตุที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถนำหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัตินี้

หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินกิจการมาก่อนวันที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรการควบคุมป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพจากการประกอบกิจการรังก่อแ่น และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังก่อแ่น พ.ศ. ๒๕๖๘ ใช้บังคับให้สถานประกอบกิจการไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ (๗.๒) แต่ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๘

(ลงชื่อ).....

(นายสมชาย พรพิจิตรทรัพย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์

เห็นชอบ.....

(ลงชื่อ).....

(นายธนยศ หิรัญเนตร)

นายอำเภอแก่งกระจาน

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ทำขออนุญาตจัดการบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
เรื่อง ควบคุมกิจการรังกาแ่น และการทำความสะอาดหรือตัดแต่งรังกาแ่น
พ.ศ.๒๕๖๘

๑. ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๒. ขนาดพื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางเมตร ถึง ๘๐๐ ตารางเมตร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๓. ขนาดพื้นที่ตั้งแต่ ๘๐๑ ตารางเมตร ขึ้นไป	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท